

Od redaktorów

Jesienią 2005 r. w gronie pracowników Katedry Historii Literatury Oświecenia i Romantyzmu Wydziału Polonistyki UJ zrodził się pomysł odbywania cyklicznych, zgrupowanych w bloki tematyczne, spotkań naukowych, których celem byłoby ponowne – uwzględniające aktualny stan wiedzy, acz nie poddające się dyktatowi modnego dziś metodologicznego eksperymentu, skutkującego na ogół „ucieczką” od uważnego czytania tekstu literackiego – zdefiniowanie obszarów wspólnego zainteresowania dla badaczy obu „sąsiadujących” ze sobą okresów w dziejach rodzimej kultury. Okresów nierzadko i z uporem sytuowanych w ostrej do siebie opozycji, bez próby dostrzeżenia w ich obrębie zjawisk wielopoziomowych, estetycznie niejednorodnych, przez co z trudem wpisujących się w szablon podręcznikowego komentarza.

W rezultacie rozmów prowadzonych w naszym gronie, wiosną roku następnego z inicjatywy Kierownika Katedry, prof. Bogusława Doparta, a przy wsparciu Dziekana Wydziału, prof. Jacka Popiela, zorganizowane zostały dwa pierwsze kolokwia, koncentrujące się na problematyce szeroko rozumianej emigracji, która – w różnych przebiegach wymiarach – miała stać się udziałem wielu pokoleń polskich pisarzy, myślicieli, polityków XVIII i XIX wieku; od osób, jakie znalazły się poza granicami kraju po pierwszym rozbiore, przez powstańców roku 1794, legionistów, świadków klęski listopadowej, aż po drugą generację romantycznego wychodźstwa.

Pokłosiem wystąpień konferencyjnych, poświęconych nie tylko pisarskiej działalności tych ludzi, jest niniejsza publikacja. Obejmuje ona dziesięć szkiców, prezentując dziesięć odmiennych spojrzeń – obok głosów przedstawicieli naszego macierzystego środowiska pojawiają się tu artykuły badaczy ze środowisk uniwersyteckich Lublina, Poznania, Rzeszowa i Wrocławia – na różnorodność emigracyjnego doświadczenia Polaków tamtych czasów. Mamy nadzieję, że zapoczątkowana nią seria *Kolokwia Krakowskie – Oświecenie i Romantyzm* przyczyni się w jakimś stopniu do uznania za oczywistą potrzeby dostrzegania owych – literackich, historycznych, biograficznych – *loci communes* na różnych etapach dziejów rodzimego piśmiennictwa i wpisze się na trwałe w, nie tylko akademicki, dyskurs nad literaturą polską osiemnastego i dziewiętnastego stulecia.

Iwona Węgrzyn
Grzegorz Zając